48 26. apríl. skemmdum, að innihald þeirra hafi getað raskazt í vörzlum póststjórnarinnar og því getur orðið umtalsmál um endurgjaldsskyldu póstsjóðsins, skuli þeir ekki aðeins gæta vandlega að, hvernig póstsendingin er útlítandi, og staðhœfa með sjónarvottum, hvað mikið umbúðir og innsigli eru sködduð, heldur einnig skora á þann, sem tekur við sendingunni, áður honum er afhent hún gegn kvittun hans, að opna hana og staðhœfa í viðurvist póstafgreiðanda, hvað hún hefir að geyma.

49 26. apríl. — *Brjef* landshöfðingja *til bœjarfógetans í Reykjavík* um tollheimtu af ölföngum og tóbaki. — Út af þóknanlegri fyrirspurn herra bœjarfógetans, dagsettri í dag, um ýms atriði, er snerta tollheimtu af ölföngum og tóbaki, þar sem lögin 11. febr. þ. á. eru þinglesin hjer í Reykjavík, en ekki í Gullbringu- og Kjósar-lögsagnarumdœmi, skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð það, er hjer segir:

Þar eð brennivínstollinn ber eptir tilsk. 26. febr. 1872 að greiða af öllum farminum þar, sem sýna skal lögreglustjóra skipskjölin, þó að ekki eigi að afferma skipið þar, verður svarið við þeirri spurningu, hvar og eptir hvaða lagareglu tollinn skuli heimta, að því er mjer virðist komið undir því, hvar skipið er skylt fyrst að sýna skjöl sín, en er þar á móti ekki bundið við það, þótt það, til þess að komast hjá hærra tollgjaldi, fyrst hafi leitað á aðra höfn en þá, þar sem það átti fyrst að sýna skilríki fyrir sjer. Af þessu leiðir að skip, sem flytur vörur einungis til Reykjavíkur, getur ekki komizt hjá að greiða brennivínstollinn eptir lögunum 11. febr. þ. á., eptir að þau hafa ödlazt gildi í Reykjavík, með því móti að skjótast inn í Hafnarfjörð eða Keflavík og gjöra grein fyrir sjer á þessum stöðum til málamynda. Sama máli er að minni hyggju að gegna um þau skip, sem að sönnu hafa farm bæði til Reykjavíkur og til verzlunarstaða í Gullbringu og Kjósarsýslu, en hafa ekki íslenzk sjóleiðarbrjef þegar þau koma; því slík skip eru eptir lögum 15. apríl 1854 skyld að leysa sjóleiðarbrjef í Reykjavík og sýna þar skjöl sín, áður en þeim verði leyft að gjöra grein fyrir sjer í lögsagnarumdœmi Gullbringusýslu, og hefir tilgangurinn með ofannefndri ákvörðun í tilsk. 26. febrúar 1872 að öllum líkindum verið sá, að tryggja innheimtu tollsins með því að skylda skipið til að greiða hann því lögregluyfirvaldi eða þeim tollheimtuembættismanni hjer á landi, er skipsskjölin ber fyrst að sýna.

Þar eð lögin 11. febrúar þ. á. um innflutningsgjald á tóbaki hafa ekki neina ákvörðun í þessa átt um greiðslu á þessum tolli, án tillits til hvort tollskyldum vörum er skipað upp þar á staðnum eða ekki, er jeg á sama máli og herra bœjarfógetinn um það, að tóbakstollinn eigi að heimta á þeim stað, sem tóbakið er flutt til, sbr. einnig augl. 16. febrúar þ. á. nr. 1.

50 9. maí. — *Brjef* landshöfðingja *til amtmannsins yfir norður- og austur-umdœminu* um styrk handa námspiltum í Noregi. — Eptir að hafa meðtekið skýringar herra amtmannsins í þóknanlegu brjefi frá 18. f. m. hefi jeg af hluta þeim, er norður- og austurumdœminu ber af fje því sem lagt er til jarðabóta með 10. gr. C. nr. 5 fjárlaganna, veitt Páli Jónassyni frá Þverá í Þingeyjarsýslu, en nú lærisveini á búnaðarskólanum að Steini í Noregi, 200 króna styrk til að halda áfram námi sínu í tjeðum skóla, og Pjetri Pjetursyni á Sólheimum í Svínavatnshreppi jafnmikinn styrk til að sigla til Noregs og nema þar jarðyrkjufrœði í sama eða öðrum ápekkum skóla. Ávísun á þessa upphæð, alls 400 kr., fylgir þessu brjefi, og eruð þjer, herra amtmaður, þjónustusamlega beðnir að hlutast til um, að hinar veittu upphæðir verði greiddar hlutaðeigöndum,